

[H. C. Toft.]

understregede da over for mig, at det socialdemokratiske forslag var realistisk — at indholdet af svovl i fyringsolie højst måtte være 0,02 pct. og i fuelolie 0,5 pct. Sådanne bestemmelser var urealistiske og så fordyrende, at hvis brændselolie med et så lille indhold af svovl overhovedet kunne skaffes, ville det være en økonomisk belastning, der ikke ville have været til at bære.

Jeg må nok konstatere ved denne lejlighed og på denne baggrund, at det var nødvendigt med et grundlæggende undersøgelsesarbejde af forureningsrådet, inden folketinget og regeringen traf beslutninger på dette område.

Som lovforslaget er udformet, er det en bemyndigelseslov, hvorefter ministeren alene kan bestemme — jeg siger ikke, at han gør det — at man fremtidig skal overholde f. eks. de procentsatser for svovlindhold i olien, som han sidste år stod som forslagsstiller til, og som han da sagde var realistiske. Jeg tror, det er nødvendigt, at det er en bemyndigelseslov, men det er også nødvendigt at have et organ, som ministeren må forhandle med, inden vidtgående ændringer foretages.

Loven om engangsemballage er også en bemyndigelseslov. Denne lov indeholder jo en bestemmelse om, at der hvert år vælges et folketingsudvalg, som ministeren skal forhandle med, hvis bemyndigelsen skal bruges. Den lov, vi her behandler, bør på samme måde kombineres med et udvalg, der skal forhandles med ved ændringer. Det er imidlertid ikke rimeligt, at vi for hver lov har et sådant særligt udvalg, og derfor bør det overvejes, om ikke der i folketinget skal være et enkelt udvalg, hvori ministeren forelægger sagerne til behandling. For det vil ikke overraske mig meget, om ministeren senere kommer med andre forureningsforslag, der også giver bemyndigelser til ministeren.

For hovedstadsområdet vil ministeren fastsætte en højstegrænse på 1 pct. for svovlindholdet i fuelolie i overensstemmelse med forslaget fra hovedudvalget for luftforurening. Dette udvalg har også stillet forslag om det maksimale indhold af 0,8 pct. svovl i fyringsolie. Derimod har dette ekspertudvalg ikke, så vidt jeg har kunnet se, stillet forslag om et maksimalindhold af

svovl på 2,5 vægtprocent i fuelolie på landsbasis. Derfor ønsker vi også en drøftelse heraf i udvalget. Jeg har forstået, at man har beregnet, at alene denne bestemmelse vil medføre en merudgift på 65 mill. kr. Hovedluftudvalget har fundet det ønskeligt, at der fastsættes en procentsats for hele landet, en maksimumsprocentsats for indhold af svovl i fuelolie, men har ikke fundet, at de hidtidige målinger og undersøgelser giver tilstrækkeligt grundlag for at fremsætte forslag. Derfor vil vi nærmere under udvalgsarbejdet have dette forslag begrundet fra ministerens side.

Jeg ser, at ministeren kan dispensere fra bestemmelserne, bl. a. hvor beliggenheden af en virksomhed gør det forsvarligt. I de vestjyske områder, de tyndtbefolkede områder med få virksomheder, er risikoen for borgernes sundhed på grund af luftens svovlindhold og partikelforurening ikke stor. Jeg spørger derfor ministeren, om det er hans agt at anvende dispensationsmuligheden dér. Det vil betyde billigere brændstof i egnsudviklingsområder, og det er jo også en måde at fremme den nyttige erhvervsudvikling på.

Jeg regner også med — ellers er det vel nødvendigt at lade det indarbejde i det forslag, der foreligger — at ministeren har mulighed for at dispensere fra loven, hvis forsyningsvanskelighederne skulle gøre det nødvendigt. Det kan da ikke være tanken i al fald, at nogle skal fryse på grund af et krav om en svovlfattig olie, der måske ikke kan fremskaffes.

Som nævnt er vi parate til en positiv medvirken til en lovgivning, der kan begrænse forureningen på det område, vi her behandler, men vi ønsker, som det fremgår af mine bemærkninger, et udvalgsarbejde, hvor vi gerne vil have de oplysninger frem og søge belyst de forhold, som jeg her har nævnt.

Niels Jørgen Nielsen: I de sidste års debat om forureningsproblemerne, en meget nyttig debat, har følelserne og trangen til sensation ofte spillet en dominerende rolle, og takket være mangelen på undersøgelser, målinger og oplysninger om de faktiske forhold har der været et stort råderum for alle mulige gisninger om, hvor galt det står til, og hvor skrækeligt det vil gå os. Med det betydelige kortlægningsarbejde, der er udført